

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Kőrössy és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr.Varga Viktória Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. a személyesen eljáró III.r., IV.r. és V.r. alperesek ellen házastársi vagyonközösség megszüntetése iránt a Zala Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Zalaegerszegen, 2010.évi szeptember hó 20.napján 6.P.21.093/2008/68.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 70.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a per fő tárgya és a felperes által az I.r. alperes részére 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség, valamint az állam által előlegezett szakértői díj viseléséről szóló rendelkezések tekintetében helybenhagyja.

A felperes által az állam részére külön adóhatósági felhívásra fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegé 457.300 (négy százötvenhétezer-háromszáz) forintba leszámítva.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni I.r. alperes részére 120.000 (egyszázhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 457.300 (négy százötvenhétezer-háromszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 380.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak adóhatósági felhívásra 750.000 forint feljegyzett kereseti illetéket. Megállapította, hogy az előlegezett szakértői díjat az állam viseli.

Ítéletének jogi indokolása szerint a felperes és az I.r. alperes 1986.májusában kötöttek házasságot. Az I.r. alperes a házasságkötés előtt ajándékozás útján szerezte meg az **helység 1-i ...1.hrsz.-ú, az "Helység"1, ...1.szám** alatti ingatlan tulajdonjogát. Az ott meglévő, az I.r. alperes szülei - a IV-V.r. alperesek - által lakott családi ház tetőterének beépítését, egy új lakás létesítését, a felperessel 1987.november 24.napján kiadott építési engedély alapján kezdték meg. Az építkezéshez a felperes és az I.r. alperes 380.000 forint összegű kölcsönt vett igénybe. Az építkezéshez a IV-V.r. alperesek anyagi támogatást biztosítottak és a dolgozók többsége az I.r. alperes rokonai illetve ismerősei voltak. Az 1989.végén befejeződött építkezés műszaki értéke 746.000 forint volt.

Az ingatlanba a felek a használatbavételi engedély kiadása előtt 1989.novemberében beköltöztek. A felperes ezt követően a házassági életközösséget 1989.decemberében megszakította és az ingatlanból elköltözött. Az életközösséget 1992.őszén állították helyre. A különélés ideje alatt az I.r. alperes a szülei segítségével 1990.januárjától 1991.januárjáig visszafizette az építkezéshez felvett kölcsönt.

Az I.r. alperes a fenti ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát az 1990.májusában megkötött ajándékozási szerződéssel a III.r. alperesnek ajándékozta. A szerződés tartalmazta, hogy az ajándékozott tulajdoni illetőség a lakóházas ingatlan földszinti részének felel meg. Ezen ingatlanhányadra vonatkozóan a IV és V.r. alperesek javára holtig tartó haszonélvezeti jog került kikötésre és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre.

A IV és V.r. alperesek 1999.október 6.napján telekvásárlás céljára 1.000.000 forintot alkalmaztak az I.r. alperesnek. Ezen pénzből került megvételre 1999.október 14. napja és 2000.április 27.napja között megkötött adásvételi szerződésekkel az **helység 1-i ...2., ...3, ...4., ...5, ...6. és ...7** hrsz-ú ingatlanok. Ezen ingatlanokból került kialakításra az **helység 1-i ...4.hrsz-ú** ingatlan, amely az ingatlan-nyilvántartásban az I.r. alperes tulajdonát képezi.

A felperes és az I.r. alperes házassági életközössége 2007.január 26.napján megszűnt, ezt követően házasságuk felbontásra került.

Az **helység 1-i ...1.hrsz-ú** ingatlan $\frac{2}{4}$ tulajdoni illetőségét az I.r. alperes a házasság felbontását követően a III.r. alperesnek ajándékozta. Az ajándékozási szerződés alapján a III.r. alperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került. A 2008.február 5.napján megkötött ajándékozási szerződéssel az I.r. alperes az **helység 1-i ...4. hrsz-ú** ingatlant szintén a III.r. alperesnek ajándékozta.

A megyei bíróság álláspontja szerint a bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes és az I.r. alperes között az életközösség mikor szűnt meg. Álláspontja szerint az életközösség átmeneti jellegű megszakítása ha vagyonmegosztás nem történt, a vagyonközösséget nem szünteti meg. Ezért a házassági életközösség megszűnésének az időpontját 2007.január 26.napjában határozta meg.

Az **helység 1-i ...1. hrsz-ú** ingatlan vonatkozásában megállapította, hogy a felperes által sem vitatottan az építkezés a lakóház tetőterének beépítése előtt az I.r. alperes különvagyonát képezte. Ugyancsak tényként állapította meg, hogy a házasságkötés után megkezdett építkezés az életközösségnek a felperes általi 1989.decemberében történt megszakítása előtt befejeződött.

A közös vagyoni vélelemmel szemben az I.r. alperesnek kellett volna bizonyítania azt a tényelődását, hogy a ráépítés teljes egészében a különvagyoni ráfordításából és a szülei által adott anyagi támogatásból, ajándékból valósult meg. A kihallgatott tanúk igazolták, hogy a IV-V.r. alperesek az építkezéshez jelentős anyagi segítséget nyújtottak és az ott dolgozók többsége az I.r. alperes rokoni, ismerősi köréből került ki. Az I.r. alperes azt is igazolta, hogy az építkezéshez felvett banki kölcsönt 1990. januárja és 1991.januárja között - az életközösség átmeneti megszakítás idején - ő fizette vissza.

Az építkezéshez felvett közös adósság, mint a közös vagyon terhe, teljes egészében közös vagyoni ráfordításnak minősül, és az abból létrehozott érték is a közös vagyont gyarapítja, függetlenül attól, hogy a kölcsönből melyik fél mennyit törlesztett. A felperes és az I.r. alperes által építkezés céljára felvett 380.000 forint összegű kölcsön - annak későbbi

törlesztésétől függetlenül - olyan közös vagyoni ráfordításnak minősül, mely a felperes javára ráépítés alapján tulajdoni igényt alapozott meg.

A fentiek ellenére a felperesnek az adott ingatlant érintő, a Csjt.30.§./1/ bekezdésére alapított kereseti kérelme azonban nem volt teljesíthető. Az I.r. alperes az 1990. májusában, majd a házassági életközösség megszűnése után kötött ajándékozási szerződésekkel a per tárgyát képező két ingatlant a közös gyermekük a III.r. alperes részére elajándékozta és az ingatlan-nyilvántartásba a tulajdonjogát bejegyezték. A megyei bíróság álláspontja szerint ahhoz, hogy a felperes a Ptk.116.§./1/ bekezdése alapján megalapozottan kérje tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését szükség lett volna arra, hogy az I. és III.r. alperesek közötti ajándékozási szerződés érvénytelenségét bizonyítsa. Az egyik házastársnak a harmadik személlyel kötött szerződése a nem szerződő házastárs rendelkezési jogának megsértése miatt, önmagában a Csjt. alapján érvénytelenséget nem vált ki. A szerződés érvénytelenségének más Ptk-beli jogalap bizonyítása esetén lehet csak helye. A felperes egyéb érvénytelenségi okot nem jelölt meg, az ajándékozási szerződésnek a Csjt.30.§./1/ bekezdésébe ütköző volta miatt pedig a semmisséget megállapítani nem lehetett, és nem kerülhetett sor a semmisség jogkövetkezményeinek az alkalmazására sem.

A fentiek nem zárják ki azt, hogy a felperes a hozzájárulása nélkül kötött szerződés vonatkozásában a megbízás nélküli ügyvitel szabályai alapján kötelmi jogi igényt érvényesítsen az I.r. alperessel szemben és kérje mindazon károk megtérítését, melyek a beavatkozása nélkül nem következhetek volna be. Mivel azonban ítélelhozatal előtt a felperes bírói kérdésre úgy nyilatkozott, hogy dologi jogi igényt érvényesít az ingatlanok kapcsán és emiatt kötelmi jogi igénye az I.r. alperessel szemben az elszámolás körében nincs, a bíróság a felperes keresetének nem adhatott helyt.

Az **helység 1-i ...4. hrsz-ú** ingatlan különvagyoni jellegét az I.r. alperes a per során okirattal és tanuvallomásokkal is bizonyította. A két ügyleti tanún, "**A**"-n és "**B**"-né - n kívül az ajándékozásnak és az abból történt telekvásárlásnak a tényét igazolta "**C**" valamint "**D**" is. Így ezen ingatlan vonatkozásában a megyei bíróság azt állapította meg, hogy az a Csjt.28.§./1/ bekezdés b/pontja alapján az I.r. alperes különvagyonába tartozott.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és kereseti kérelmének történő teljes helyt adást. A **helység 1-i ...4. hrsz. ingatlan** vonatkozásában $\frac{1}{2}$ tulajdonjoga megállapítását, valamint a **helység 1-i ...1.hrsz.-ú** ingatlannal kapcsolatban 2622/19000.részre vonatkozóan kérte tulajdonjoga megállapítását házastársi közös vagyoni szerzés, illetve ráépítés jogcímén. Kérte annak megállapítását, hogy az I. és III.r. alperesek között 1990. májusában létrejött ajándékozási szerződés a Csjt.30.§./1/ bekezdésébe ütköző volta miatt semmis. Mellőzni kérte az elsőfokú perköltség a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére való kötelezését. Igényt tartott az első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

A megtartott fellebbezési tárgyaláson hivatkozott a Ptk.234.§./1/ bekezdésére is.

Álláspontja szerint az ajándékozási szerződések a Csjt.30.§./1/ bekezdésbe ütköznek, így a semmisség megállapítható. Megítélése szerint megalapozatlan a megyei bíróságnak az ezzel kapcsolatos jogi álláspontja.

Az ajándékozás mindenképpen sérti a nemo plus iuris elvét, hiszen senki nem ruházhat át több jogot, mint ami neki volt.

A házasingatlan tekintetében a megyei bíróság megállapította, hogy neki ráépítés, közös vagyoni szerzés címén valamilyen tulajdoni hányada keletkezett, akkor meg kellett volna állapítania azt, hogy pontosan milyen hányadban látta ezt reálisnak. Ezen rész erejéig az I.r. alperesnek semmiképpen nem volt rendelkezési joga a házasingatlan tekintetében az őt megillető rész felett.

Vitatta, hogy a **helység 1-i ...4.hrsz-ú** ingatlan az I.r. alperes különvagyona lenne. Ez megalapozatlan megállapítás, hiszen a közeli hozzátartozók által tett nyilatkozat csak akkor fogadható el, ha azt megnyugtató bizonyíték, valamiféle pénzügyi bizonylat vagy egyéb okirat is alátámasztja.

Az elsőfokú bíróság a teljes bizonyító erejű magánokiratként egyértelmű jelentőséget tulajdonított annak az 1999.október 6-án keltezett házilagos készítésű iratnak, amelynek dátumában az első számjegy javítva lett és amelynek elkészítésekor láthatóan több tollat is használt a szöveg írója. Az iratot sem banki bizonylat, sem pedig az állított ajándékozottnak az aláírása, sem ügyvédi közreműködés nem erősíti meg. Ez pedig különvagyon alátámasztására nem elegendő.

Az I. és III.r. alperesek között létrejött ajándékozás szerződés vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a III.r. alperes - nagykorú leányuk - rosszhiszeműsége megállapítható, hiszen ő már a helyzet jelentőségét felfogta, érti, hogy jelen pernek a házastársi közös vagyon megosztása is tárgya volt.

Akkor járt volna el helyesen a megyei bíróság, ha a tulajdonjoggal kapcsolatban közbenső ítéletet hoz, majd annak jogerőre emelkedése után szünteti meg a vagyonközösséget. Ez esetben abban a helyzetben lehetett volna, hogy másodlagosan előterjeszthette volna a kötelmi jogi igényét. Ezt azért nem tette, mert bízott abban, hogy a közös vagyoni szerzésre vonatkozó vélelem erősebb, mint a kétes, házilagos kivitelezési nyilatkozat.

Az I.r. felperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Előadta, hogy az **helység 1-i ...1.hrsz-ú** és a **...4.hrsz-ú** ingatlan az ő különvagyonát képezi. A **...1.hrsz-ú** ingatlanban a tetőtéri lakást a szülei építették, az építkezéshez az anyagi segítséget ők nyújtották. Az építkezéshez felvett banki kölcsönt az életközösségük átmeneti megszakadása idején is a szülei fizették vissza.

Az **helység 1-i ...4.hrsz-ú** telek szintén a különvagyona a Csjt.28.§./1/ bekezdés b/pontja alapján. Ezt a megyei bíróság ítéletének indokolásában helyesen állapította meg. A telekvásárláshoz szükséges pénzt a szüleitől kapta ajándékba. Ezen tény teljes bizonyító magánokirat és tanuvallomások is megerősítették.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

A megyei bíróság a lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg. A jogvita szempontjából irányadó jogszabályok egybevetett értelmezésével jogszerű, a Legfelsőbb Bíróság iránymutatásai szerint egységesülő bírói gyakorlatot követő helyes jogi következtetés levonásával döntött. Az ítéltábla érdemben mindenben osztotta a megyei

bíróság megalapozott jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú eljárás adataiból megállapítható, hogy a felperes kereseti kérelme az I. és a III.r. alperesek közötti, az **helység 1-i ...1.és a ...4.hrsz.-ú** ingatlanok vonatkozásában létrejött ajándékozási szerződés semmisségének a megállapítására irányult a Csjt.30.§./1/ bekezdése alapján, és ennek következtében a tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését is kérte. A felperes ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjogának keletkezését a házassági vagyoni jogban érvényesülő közös szerzés vélelmére alapította. A reálszerzés elvén alapuló Csjt.27.§./1/ bekezdése szerinti házastársi közös szerzés önálló tulajdonszerzési jogcím csak a házastársak egymás közötti belső viszonyában érvényesül. A Csjt.31.§. /5/ bekezdése még a házastársak vagyoni viszonyai körében is szükségesnek látja a Ptk. rendelkezéseinek kiegészítő jellegű, családjogi viszonyoknak megfelelő alkalmazását. Kívülálló harmadik személyek vonatkozásában a velük kötött ügyletek tekintetében döntő mértékben a Ptk. rendelkezései érvényesülnek.

A házastársak különvagyonukkal a vagyonközösség fennállása alatt a polgári jog általános szabályai szerint maguk rendelkezhetnek, ugyanakkor a közös vagyonnal való rendelkezés jogát a Csjt. mindkét házastárs számára - a Csjt. 30.§-ában meghatározott - korlátok között biztosítja csak. Eltérő tartalmú vagyoni jogi szerződés hiányában ez a korlátozás időbeli hatályát illetően a vagyonközösség tartamára, és az életközösség megszűnésétől a közös vagyon megosztásáig terjedő időszakra, tárgyi hatályát illetően valamennyi közös aktív vagy passzív vagyontárgyra kiterjed. Tartalma pedig azt jelenti, hogy a házastársakat az egymás közötti viszonyukban az osztatlan közös tulajdonukat képező vagyontárgyak tekintetében önálló rendelkezési jog, még a saját eszmei tulajdoni hányada vonatkozásában sem illeti meg.

A Legfelsőbb Bíróságnak az utóbbi években kialakított gyakorlata egyértelműen abba az irányba mutat, hogy a házastársak és a harmadik személyek közötti külső viszonyban a nem szerződő házastárs rendelkezési jogának a megsértésével kötött szerződés önmagában a Csjt. szerinti korlátozott rendelkezési jog megsértése miatt nem tekinthető érvénytelennek. Az ilyen szerződés érvényességét és a nem szerződő házastárssal szembeni hatályosságát a Ptk-beli érvénytelenségi okok és a fedezet elvonás szabályai szerint, a házastársak egymás közötti belső jogviszonyában az egyoldalú rendelkezésnek az érvényességét a Csjt.30.§./1/ és /2/ bekezdése, valamint a 31.§-ának /5/ bekezdése szerint alkalmazandó Ptk.114.§./1/ bekezdése, a jogkövetkezményeit pedig a Csjt.31.§./5/ bekezdése alapján alkalmazandó Ptk.484.§. - 487.§-aiban meghatározott megbízás nélküli ügyvitel szabályi szerint kell megítélni. E jogviszonyokban tehát a hozzájárulás hiánya esetén a másik házastárssal szemben érvényes az egyoldalú rendelkezés akkor, ha a beavatkozás helyénvaló volt, mert az megfelelt a másik házastárs érdekeinek és feltehető akaratának, érvénytelen viszont akkor, ha a beavatkozás nem volt helyénvaló és ennek következménye az, hogy az üzletkötő házastárs a másik házastárssal szemben felelős mindazért a kárért, amely a beavatkozás nélkül nem következett volna be.

A korlátozott rendelkezési jog megsértésének jogkövetkezményei levonása tekintetében a gyakorlat különbséget tesz, amikor a házastárs tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba be van jegyezve, vagy amikor a házastárs tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba nem kerül bejegyzésre. Az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos a **Pk.116.§./1/** bekezdése alapján nem igényelheti tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási feltüntetését, ha a tulajdonszerzését követően az ingatlan-nyilvántartásba más jóhiszemű személy

tulajdonjogát bejegyezték, vagy annak tulajdonjog bejegyzésére irányuló kérelme őt rangsorban megelőzi.

Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jog fennállása mellett az Inyvtv.5.§./1/ és /2/ bekezdése szerint a közhitelesség vélelme szól, amely azonban megdönthető. Ez képezheti alapját a **Pk.116.§./1/** bekezdése alapján az ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett tulajdonjognak az ingatlan-nyilvántartás általi feltüntetése iránti tulajdoni pernek is. A vélelem megdöntéséhez bizonyítani kell, hogy a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartáson kívüli megszerzésének ténye miatt a nemo plus iuris alapján a primus és secundus közötti szerződés érvénytelen, továbbá az ingatlan-nyilvántartási szabályoktól eltérően azt is, hogy a későbbi jogszerző rosszhiszemű vagy ingyenes szerző volt, aminek következtében a felperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető.

A fentiekből egyértelműen következik, hogy az életközösség megszűnésétől a közös vagyon megosztásáig terjedő időszakban a házastársnak a harmadik személlyel kötött szerződése - a nem szerződő házastárs rendelkezési jogának megsértése miatt - önmagában a Csjt. alapján érvénytelenséget nem vált ki, a szerződés érvénytelenségének más Ptk-beli jogalap bizonyítása esetén lehet csak helye.

A jelen perben a felperes a semmisség megállapítása iránti keresetét kizárólag a Csjt.30.§./1/ bekezdésében szabályozott korlátozott rendelkezési jog megsértésére alapította, így a szerződés jogszabályba ütközése és a nem tulajdonostól való szerzés miatt az ügylet semmissége nem állapítható meg. Ezért a felperes által kért semmisség jogkövetkezményeinek levonása sem kerülhet szóba.

A Csjt.27.§./1/ bekezdése csak a házastársak belső viszonyára irányadóan létesít törvényes vélelmet a közhitelesség vélelmével szemben, így az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos házastárs nem érvényesíthet dologi jogi igényt házassági vagyonközösség címén az ingatlan-nyilvántartásban bízva, jóhiszeműen tulajdonjogot szerző harmadik személlyel szemben. (EBH.2010.2137.) A kívülálló harmadik személyekkel szemben a házastársi közös szerzés vélelme nem érvényesül. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének vélelme folytán pedig az ingatlan-nyilvántartásba bízva jóhiszeműen ellenérték fejében a szerzővel szemben a közhitelesség elvét kell előnyben részesíteni (BH.2006.206.).

Azt helyesen állapította meg ítéletének indokolásában a megyei bíróság, hogy a III.r. alperes az **helység 1-i ...1.hrsz.** ingatlan tulajdonjogát ajándékozás útján szerezte meg, így vele szemben az Inyvtv.5.§./3/ bekezdésében rögzített vélelem nem alkalmazható. Ezért annak érdekében, hogy a felperes a **Pk.116.§./1/** bekezdése alapján kérhesse tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését szükséges lett volna, hogy hitelt érdemlően bizonyítsa az I. és III.r. alperesek közötti ajándékozási szerződés semmisségét. Mivel a felperes más érvénytelenségi okot nem jelölt meg és kizárólag az ajándékozási szerződésnek a Csjt.30.§./1/ bekezdésébe ütköző volta miatt kérte a semmisség megállapítását, így a megyei bíróság helyesen jutott arra a jogi álláspontra, hogy a felperesnek az ingatlanok vonatkozásában dologi jogi igénye nem lehet.

Megalapozott a megyei bíróság azon álláspontja, hogy a felperesnek az **helység 1-i ...1.hrsz.-ú** ingatlan tekintetében kötelmi jogi igénye esetlegesen fennállna, azonban a felperes az utolsó tárgyaláson bírói kérdésre egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy kötelmi igénye az I.r. alperessel szemben nincs (68.sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 5.bekezdés utolsó sora). Ezért a megyei bíróság a kereseti kérelemhez kötöttség elvére (Pp.215.§.) tekintettel jelen perben helyesen mellőzte a felperes kötelmi jogi igényéről való döntést. A

felperes a jövőben azonban nincs elzárva, hogy ilyen igényt az I.r. alperessel szemben érvényesítsen.

Az ítéltábla az **helység 1-i ...4.hrsz-ú** ingatlan vonatkozásában sem osztotta a felperes fellebbezési érvelését.

A Csjt.27.§./1/ bekezdése alapján érvényesülő közös vagyoni vélelemmel szemben a különvagyon bizonyítása azt a felet terheli, aki erre hivatkozik.

Így jelen perben az I.r. alperest terhelte a Pp.164.§./1/ bekezdése alapján annak bizonyítása, hogy ezen ingatlan az ő különvagyont képezi, mivel azt a szüleitől kapott ajándékpénzen vásárolta meg a házasság fennállása alatt.

Ezt az I.r. alperesi tényelőadást igazolta a 21.sorszámú I.r. alperesi előkészítő irathoz becsatolt kézzel írt és az 1.000.000 forintba vonatkozó ajándékozási szerződés, amelyet az I.r. alperes szülei és két tanú is aláírt. Ugyanakkor a két ügyleti tanú **"A"-n** és **"B"** a tanukénti meghallgatásuk során egyértelműen úgy nyilatkoztak, hogy az I.r. alperes 1999.őszén telekvásárlásra pénz kapott. Ezt a tényt pedig **"C"** (31.sorszámú jegyzőkönyv 4.oldal) és a telek vásárlási szerződéseket készítő ügyvéd **"D"** is megerősítette (36.sorszámú jegyzőkönyv 4.oldal).

A fentiek alapján a megyei bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az I.r. alperes a különvagyon vonatkozásában az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, és az **helység 1-i ...4. hrsz-ú** ingatlan a Csjt.28.§./1/ bekezdés b/pontja alapján az I.r. alperes különvagyona.

Mivel ezen ingatlan kizárólag az I.r. alperes különvagyont képezi, ezért a Csjt.30.§./1/ bekezdésére alapított kereset teljes egészében alaptalan, hiszen a házastársak különvagyonukkal a vagyonközösség fennállása alatt a polgári jog szabályai szerint maguk rendelkezhetnek, e körben a Csjt.30.§./1/ bekezdése nem alkalmazható.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét érdemben a fentebb kifejtett indokok alapján a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a megyei bíróságnak az őt illető tulajdoni hányad körében közbenső ítéletet kellett volna hoznia. Házastársi közös vagyon megosztása iránti perben főszabályként közbenső ítélet meghozatalának nincs helye, hiszen a jogalap és az összecszerűség kérdése nem vagy alig választható el egymástól. Különösen nincs helye abban a kérdésben, hogy valamely vagyontárgy a közös vagy valamelyikük különvagyonába tartozik. (BH.1976. 159., BH.1982. 11.)

A Pp.253.§./3/ bekezdése szerint a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.

Az ítéltábla álláspontja szerint a pertárgy értéke a Pp.24.§./1/ bekezdése szerint 7.622.000 forint volt. Ez alapján az Itv.42.§./1/ bekezdés a/pontja értelmében a feljegyzett kereseti illeték 457.300 forint. Ezért az ítéltábla a felhívott jogszabályi rendelkezés alapján a felperes által az állam javára fizetendő illeték összegét leszállította.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp.78.§./1/ bekezdése értelmében az I.r. alperes felmerült másodfokú perköltségét ő köteles

megfizetni, amelynek összegét a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./5/ bekezdése alapján állapította meg.

A felperes a fellebbezési eljárásban teljes személyes költségmentességben részesült, így a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a értelmében az állam viseli.

Győr, 2011. évi június hó 2. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró